

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Ямбол, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е. Г. А. В.
като разглежда докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20212330102234 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба, предявена от Й. К. Й. от гр. С., обл.Я.,чрез пълномощник адвокат,със съдебен адрес гр.С., обл. Я.,ул.“***”, чрез адв. Д. А.-ЯАК, против ТП Държавно горско стопанство „***“- Я.- териториално поделение на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП гр. С., представлявано от директор инж. Г. П. М., със седалище и адрес на управление гр.Я.,ул.“***”, с която са предявени обективно съединени иски по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 Кодекс на труда /КТ/ за признаване уволнението на ищеца за незаконно и отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото му правоотношение и за възстановяване на заеманата от него допреди уволнение му длъжност „***“ в ответното дружество.

В исковата молба се твърди,че в периода от 01.09.2008 г. до 21.05.2021 г. ищеца работил като „***“ в ТП Държавно горско стопанство „***“- Я.. През целия период от време когато бил на работа не бил извършвал нарушения на трудовата дисциплина и не бил наказван. На 21.05.2021 г. със Заповед № *** г. на Ид. Директор на ТП „ДСГ-***“- Я. инж. Г.М. бил ***, на основание чл.188, т.3, вр. чл.190, ал.1, т.2 и т.3 КТ. Посочената по- горе заповед се оспорва, като се счита, че същата била необоснована и незаконосъобразна. Твърди се, че проблемите му в работата започнали през месец февруари 2021 г., като Ид. Директор на ТП „ДСГ-***“- Я. инж. Г.М. му изпратила писмо с искане за даване на обяснения с вх. № *** г. от ЮИДП ДП-С.. Към момента на получаване на писмото бил в болнични, но въпреки това отговорил в срок на искането

с обяснения с вх. рег. № *** г. на ДГС „****“- гр. Я.. Обяснението му било поискано във връзка с направени два рапорта в писмо изх. № *** г. на ДГС“****“- гр. Я.. Рапортите били извършени от прекия му началник инж. А.И.И.- началник ГСУ“ **** при „ДСГ ****“, като в тях същия посочил, че през периода 10.05.2021 г. до 14.05.2021 г., включително не бил се явил на работа. Представил второ обяснение с вх. рег. № *** г. в което уточнил, че твърденията на прекия му началник не отговаряли на истината. Обяснил, че на 10.05.2021 г. след като свършил отпускът му по болест се явил на работа в поверения му участък „****“, като посочил, че това можело да бъде потвърдено и от лица, които срещнал при изпълнение на задълженията си и при необходимост същите можели да бъдат посочени от него и разпитани. Изтъкнал в обяснението си, че недоумение в него будело поведението му на прекия му началник инж. И., с който се чули по телефона на 12.05.2021 г., след като разбрал, че същия пишел рапорт за неявяването му на работа. При въпроса му защо пише неистини, същия му отговорил, че инж. М. му наредила да напише рапортите. Казал му, че след получаването на писмо с изх. № *** г. с искането за даване на обяснения, връчено му по реда на отпуск по болест, бил убеден, че срещу него ще бъдат предприети всички възможни действия за започване на *** производство, целящо уволнението му и действията му не го учудвали. Твърди се, че в периода описан в двата рапорта, инж. И. не му се бил обаждал по телефона и не бил извършвал проверка на поверения му участък. Още повече, че на 12.05.2021 г. в 10.34 ч. констатирал незаконна сеч в района на местността „****“ на сурови дърва от черен дъб к моторен трион в отд. *** и за същата имало съставен констативен протокол серия *** № ***, който бил извършен с участието на К.Х.Х., *** в ДГС „****“. На последно място, считал, че написаните обстоятелства в мотивите към Заповед № *** г. на Ид. Директор на ТП „ДСГ- ****“ гр. Я. били недоказани и неоснователни. В тях било констатирано, че не бил се явил на работа в течение на пет последователни дни, но не било уточнено как работодателя бил стигнал до този извод.

Иска се уважаване на предявените обективно съединени иски и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил отговор от ответника-работодател, чрез пълномощник адв. Б. Ч.- ЯАК. Предявените иски се считат за допустими, но за неоснователни. Твърденията на ищеца са оспорени изцяло относно необосноваността и незаконосъобразността на издадената Заповед за налагане на *** наказание, като при издаването на същата били спазени изискванията на чл. 193, ал.1 КТ. Както било посочено и в исковата молба, в деловодството на ТП ДГС *** било постъпило писмо с вх. № *** г., в което били описани извършените проверки в землището на с. Л., общ. С. и констатирани нарушения при транспортирането на дървесина с приложения към същото КП с №№ ***, *** и ***; доклад № *** г. на Ю. Ш.; обяснения от *** И. С. с указания за изискване на писмени обяснения от

служителите отговорни за извършените нарушения и съответно търсене на дисциплинарна отговорност. С посоченото писмо с приложенията били запознати следните служители : А.И.И., К. И. Д., И. К. С. и Й. К. Й.. С писмо изх. № *** г. били поискани обяснения от К. И. Д., И. К. С., А.И.И. и Й. К. Й., като същите депозирали такива. От гореизброените документи било видно, че Й. К. Й. бил извършил нарушение на трудовата дисциплина, като на 05.02.2021 г. бил напуснал преждевременно работа, като бил напуснал района на поверения му охранителен участък „***“, включващ землищата на с.З., с.Ч., с.Л., с. А. и гр. С., отдели *** и ***, като не бил уведомил затова прекия си ръководител или директора за това обстоятелство и не бил получавал разрешение затова, като бил решил и отишъл да си закупи дърва за лично ползване от подотдел **** в землището на с.Л., общ. С., обл. Я., което представлявало нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, т.1, предл.2 КТ. В депозираното обяснение същия посочил, че нямало практика за „уведомяването при временно напускане на района на поверения охранителен участък“ не отговаряло на истината, като всички служители спазвали утвърдената практика, съгласно утвърдения Правилник за вътрешния трудов ред на ТП ДГС *** гр. Я. от 02.10.2017 г., със съдържанието на който ищецът бил запознат при утвърждаването на същия. Ако той лично не бил спазвал правилника и не бил уведомявал за напускане на поверения му охранителен участък нито прекия си ръководител, нито директора за това обстоятелство от 2017 г. до 2021 г., това сочило за трайно и системно нарушаване на трудовата дисциплина от страна на Й. К. Й.. След констатиране на горните нарушения ищецът излязъл в отпуск по болест, който продължил в периода от 09.02.2021 г. до 08.05.2021 г. в който период били представени пет броя болнични листи. След изтичането на срока на поредния болничен лист лицето не са явило на работа, както и не представило нов болничен лист. На 12.05.2021 г. *** М. Т. провела телефонен разговор с ищеца дали ще представи нов болничен лист от 10.05.2021 г. или вече е на работа- с оглед срока за представяне на болнични от 2 работни дни от издаването на същия, съгласно чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза, в който същия бил заявил, че още не бил решил какво да прави. Прекият ръководил на ищеца инж. А.И. депозирал в деловодството на ТП ДГС *** два броя рапорти от 12.05.2021 г. и от 14.05.2021 г., с които уведомил директора, че горския надзирател Й. К. Й. не бил се явил на работа в периода 10.05.2021 г. до 14.05.2021 г. вкл. На 17.05.2021 г. с писмо били поискани обяснения от ищеца във връзка с извършените от същия нарушения на трудовата дисциплина, посочени подробно в същото, а именно неявяването на работа в течение на пет последователни работни дни, без представянето на оправдателен документ, като му бил даден подходящ срок за представяне на същите, на която той депозирал обяснение от 19.05.2021 г. От горните било видно, че ищецът не бил се явил на работа в течение на пет последователни работни дни, като не бил се явил на ежедневния рапорт в 08.00 ч. на нито един от посочените дни, не бил уведомил нито

прекия си ръководител, нито директора на ТП ДГС ***, нито някой от своите колеги, че вече бил на работа, че бил на разположение, че няма да ползва повече отпуск по болест, като за тези си отсъствия нямало представен болничен лист, нямало депозирано заявление за ползване на този отпуск, като не бил поискал и разрешение за отсъствието си от работа. От гореизложеното било видно, че безспорно ищецът Й. бил извършил повече от три нарушения на трудовата дисциплина, както и че не бил се явил на работа в течение на пет последователни работни дни, поради което безспорно правилно и законосъобразно било наложено наказанието по чл.190, ал.1, т.2 и т.3 КТ. Твърдението на ищеца, че на 12.05.2021 г. в 10.34 ч. бил констатирал незаконна сеч в района на местността „***“ не били подкрепени от никакви доказателства, още повече, че същия не бил спазил реда за уведомяване относно извършените проверки- в деловодството на ТП ДГС ***, като Й. нямал депозиран рапорт с приложен към същия цитирания КП серия *** № *** с участието на К.Х.- *** в ДГС „***“, какъвто бил съответния ред за уведомяване относно извършените проверки и съставянето на КП. Освен това същия отново по никакъв начин не бил уведомил нито прекия си ръководител, нито Директора на ТП ДГС *** за тази проверка и за констатираните на тези нарушения. Неоснователни били и твърдението, че обстоятелствата в мотивите към заповедта не били доказани и неоснователни. В исковата молба ищецът оспорвал фактическите констатации и установяването на нарушенията по време, място и начин, които били фактически обстоятелства и подлежали на доказване. В обяснението си в ***-то производство, ищецът не оспорил КП, нито времето, мястото и начина на допуснатите нарушения. Счита се, че не били налице допуснато процесуални нарушения по налагането на ***-то наказание, както и че нямало нарушение на материалния закон при издаването на атакуваната заповед, като липсвали основания за отмяна на същата и съответно за уважаване на обективно съединените искове.

Иска се постановяване на решение, с което да бъдат отхвърлени предявените искове, като неоснователни и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и се представлява от пълномощник адвокат, чрез който поддържа исковата молба, сочат доказателства и моли за уважаване на исковете, както и за присъждането на разноски.

Ответникът - редовно призован, не се представлява в съдебно заседание от законен представител; представлява се от процесуален представител, чрез когото оспорва предявените искове и пледира за отхвърлянето им, както и за присъждането на разноски.

След като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и видно от ангажираните от тях доказателства, се установява, че са били в твърдените трудово – правни отношения, по силата на които

ищеца е заемал в ответното дружество длъжността „****“ в ТП Държавно Горско Стопанство „****“ – гр. Я., с местоизпълнение на работата – охранителен участък „****“, отдели *** и **, включващ землищата на с. З., с. Ч., с.Л., с. А. и гр. С., считано до 21.05.2021 г., когато трудовото му правоотношение е било прекратено едностранно от работодателя без предизвестие поради наложено наказание „****“.

От съдържанието на представената заповед № *** г. на ТП Държавно Горско Стопанство „****“ – гр. Я. се установява, че на ищеца е било наложено *** наказание „уволнение“ за извършено *** нарушение по смисъла на чл.190, ал.1, т.2 и т.3 КТ, а именно „неявяване на работа в течение на пет последователни дни и системно нарушение на трудовата дисциплина.

В обстоятелствената част на заповедта е изложено, че на 05.02.2021 г. Й. К. Й., бил напуснал преждевременно работа, като бил напуснал района на поверения му охранителен участък „****“, включващ землищата на с. З., с. Ч., с.Л., с. А. и гр. С., отдели *** и **, като не уведомил за това прекия си ръководител или директора за това обстоятелство и не бил получил разрешение за това, като решил и отишъл да си закупи дърва за лично ползване от подотдел **** в землището на с. Л., общ. С., обл. Я., което представлявало нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, т.1, предл.2 КТ; На 10.05.2021 г., 11.05.2021 г., 12.05.2021 г., 13.05.2021 г. и 14.05.2021 г. Й. К. Й., след изтичането на срока на последно представения болничен лист от 09.04.2021 г. до 08.05.2021 г., не се явил на работа в първия работен ден, без представянето на оправдателен документ- болничен лист, без да бил депозирал заявление за ползване на отпуск за този период и без да информира прекия си ръководител или директора за отсъствието си от работа, като всяко едно неявяване на работа на посочения ден представлявало нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, т.1, предл.3 КТ.

Поради изложеното и на основание чл.188, т.3 КТ, вр. с чл.190, ал.1, т.2 и т.3 КТ и при спазване на изискванията на чл.189, чл.193 и чл.194 КТ, работодателя наложил на Й. К. Й. наказание „****“.

Към заповедта са изложени мотиви, че на 05.02.2021 г. били извършени проверки в землището на с. Л., общ. С., обл. Я. от мобилните контролни екипи към ЮИДП гр. С. за наличието на нарушения при транспортиране на дървесина, като при проверката на един от товарните автомобили с рег. № *** в 15.27 ч. са установили, че Й. К. Й. управлява проверявания автомобил. Същия не бил изпращан в този отдел, не му била възлагана работа по експедиция на дървесина в този отдел и този отдел не попадал във поверения му охранителен участък „****а“. Също така е посочено, че Й. К. Й. , бил в отпуск по болест за периода 08.02.2021 г. до 08.05.2021 г., включително. Последния представен от работника болничен лист бил със срок 09.04.2021 г. до 08.05.2021 г. След тази дата работникът не бил представил редовно оформен болничен лист, като не се бил явил на работа. След изтичането на срока 09.04.2021 г. до 08.05.2021 г. на

последно представения от Й. К. Й. болничен лист, същият следвало да се яви на работа в първия работен ден 10.05.2021 г. Същия не бил се явил на ежедневния рапорт в 08.00 ч. на 10.05.2021 г.; 11.05.2021 г.; 12.05.2021 г.; 13.05.2021 г. и 14.05.2021 г. в сградата на ТП ДСГ „***“ гр. Я., както и не уведомил прекия си ръководител или директора, че вече бил на работа, че бил на разположение, че нямало да ползва повече отпуск по болест, като за посочения период от пет последователни работни дни, не бил представил оправдателен документ- болничен лист, не бил депозирал заявление за ползване на отпуск за този период и не бил информирал прекия си ръководител или директора за отсъствието си от работа. Работодателя счита, че с горното си поведение лицето Й. К. Й. било извършило нарушения на трудовата дисциплина по чл.187, т.1, предл.2 и 3 КТ, като били налице основанията за налагане на наказание „***“, съгласно чл.190, ал.1, т.2 и т.3 КТ, с оглед на това, че работника не бил се явил на работа в течение на пет последователни работни дни и било налице системно нарушение на трудовата дисциплина. Неявяването на работа, не било разрешено от директора или прекия ръководител, не бил ползван от работника отпуск по болест или надлежно разрешен отпуск, напускането на поверения му охранителен участък не било разрешено от директора или прекия ръководител, като на основание чл.330, т.6 КТ, работодателя прекратил трудовото правоотношение с Й. К. Й., на длъжност „***“, считано от датата на връчването на заповедта.

Сочи се, че за първото описано в заповедта нарушение на 05.02.2021 г. е започнало, като до Директора на ТП „ДГС-***“ е изпратен сигнал от ЮДП- С., като при извършените проверки на контролните екипи към ЮИДП гр. С. били констатирани нарушения, като на посочената дата била извършена проверка на територията на ТП „ДГС-***“, в землището на с. Л., общ. С. по сигнал, с посочен товарен автомобил „Волво“ с рег. № ***, превозващ дърва за огрев. Около 11.30 ч. в с. Л. било забелязано въпросното превозно средство, което било позиционирано на около 100 м. от сградата на кметството. В близост до товарния автомобил имало две лица, които видимо били облечени в дрехи на горски служители. Към 12.00 ч. от черен горски път пристигнал товарен автомобил марка ЗИЛ с рег. № ***, като същия бил натоварен с дърва за огрев от акация, които били претоварени на автомобила марка „Волво“. През електронната система било проверено, дали автомобила който пристигнал от черния горски път, натоварен с дърва за огрев имало издаден превозен билет с направление(ТИР станция, или временен горски склад), като такъв документ нямало. Малко след като започнало претоварването, един от тримата горски служители започнал да маркира дървата за огрев, като в същото време бил издаден ПБ(превозен билет), като същия бил издаден за товарен автомобил „Волво“ с направление гр. С. и посочен водач на камиона Д. Д.. Приблизително към 14.00 ч. същите дейности се повторили, като пак дошъл товарния автомобил ЗИЛ, натоварен с дърва за огрев, като същия бил без ПБ и било започнало претоварването на товарен автомобил „Волво“

Лицето което издало преходен ПБ, се казвало И. С. и бил служител в ТП „ДГС-****“, като същия маркирал дървесината която се претоварвала и издал ПБ, с направление също гр. С. и посочен като водач на ПС- Д. Д.. При претоварването на дървата пристигнал и друг камион ЗИЛ 131 с рег. № ***, който бил натоварен с дърва за огрев от акация и дъб. Лицето И. С. маркирал с КГМ (контролна горска марка) натоварената дървесина и издал ПБ, с направление с. И. и количество 3.3 куб.пл. Видимо дървесината на камиона била повече от посочената в ПБ, като работници започнали да я разтоварват в дворно място в с.Л., при положение, че дестинацията била за с. И.. След като се легитимирали със служебните си карти, служители на ЮИДП- С., са поискали от водача на проверявания автомобил В. Г. документ за произхода на дървата, при което той представил ПБ, в който били посочени 6 м.куб.пр. След измерване с ролетка с метална мерна линия било установено,че натоварената дървесина била 10м. куб.пр. За констатираната разлика бил съставен КП и АУАН. През това време дърветата вече били претоварени на товарния автомобил „Волво“, като лицето облечено в дрехи на горски служител се качило в автомобила и потеглило. На около 500-600 м. автомобила спрял, като от шофьора са поискани ПБ за произхода на дърветата и личните документи, с които да се легитимирал, за да бъде съставен КП за извършената проверка. Предоставени били 2 бр. ПБ, в които като водач на автомобила било посочено лицето Д. Д., а реално проверявания водач се представил като Й.К.. Същия нямал лични документи, като било потърсено съдействието на полицията от РУ- С.. През това време водача представил се за Й.К. взел автомобила на лице от фирмата извършваща сечта в отдел ****“ и избягал. От написаното обяснение от И. С., издал превозните билети се разбрало, че Й.К. също е служител на ТП „ДГС ****“. Малко преди края на проверката Й.К. се появил с друг човек, като обяснил, че това бил водача на товарния автомобил, като въпросното лице не бил Д. Д. посочено по ПБ като водач на автомобила. През 2020 г-. при извършени проверки чрез системата иаг по ПБ многократно било установено, че горския служител Й.К. фигурирал като водач на товарния автомобил „Волво“, транспортиращ дървесина от ДГФ.

Във връзка с извършената проверка е постъпил доклад от Ю. Х. Ш., експерт ЦУ ЮИДП- С., обяснения от И. С.- *** от ДГС *** Я.. Поискани са обяснения от К. И. Д. на длъжност ***, като същия депозирал такива на 11.02.2021 г.; от И. К. С. на длъжност ***, като същия депозирал такива на 11.02.2021 г.; от А.И.И. на длъжност Началник ГСУ ****а,като същия депозирал такива на 15.02.2021 г.; от Й. К. Й. на длъжност ***, като същия депозирал такива на 17.05.2021 г.

Също така са приложени два рапорта от инж. А.И., н-к ГСУ „****а“, първия от 12.05.2021 г. и втория от 14.05.2021 г., депозирани до Началника на ТП „ДГС-****“ гр. Я., в които го уведомява, че болничният лист на Й.Й. бил до 08.05.2021 г., като от 10.05.2021 г. следвало да се яви на работа. Към 12.05.2021 г. не бил се явил на работа, не бил представил нов болничен лист, нито се бил обадил да го информира, дали щял

да е в отпуск, болничен или на работа. Във втория рапорт го уведомява, че Й.Й. от 12.05.2021 г. до 14.05.2021 г. включително, не бил се явил на работа, както и не бил представил документ за отсъствието си.

От Й. К. Й. са поискани обяснения във връзка с посочените рапорти и извършената от него нарушения на трудовата дисциплина от 17.05.2021 г., като същия депозирал такива на 19.05.2021 г. В изразеното становище същия записал, че бил запознат със съдържанието на посочените два рапорта, като в периода 10.05.2021 г. до 14.05.2021 г., че не бил се явил на работа, не отговаряло на истината. На 10.05.2021 г. след като му изтекъл болничния лист се явил на работа в поверения му участък „***“, като това можело да бъде проверено от лица, които срещнал при изпълнение на задълженията си. Също така недоумение будило в него поведението му на прекия му началник, с който се чул по телефона на 12.05.2021 г., след като разбрал, че пишел рапорти срещу него, като същия му казал, че тези рапорти ги пише по нареждане на инж. М.. При разговора с него уточнил, че след получаването на писмото от 16.02.2021 г. с искане за даване на обяснения, връчено му по време на отпуск по болест, бил наясно, че щели да се предприемат всички възможни действия за започване на *** производство срещу него, целящо уволнението му. Казал му, че бил на работа от 10.05.2021 г., защото знаел, че ще бъде проверяван и било несериозно от негова страна да пишел рапорти, без да проверил и констатирал неявяването му на работа. Твърди се, че не бил извършил твърдяното в писмото нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в неявяването му на работа в периода 10.05.2021 г. до 14.05.2021 г., като искал да не се предприемат действия във връзка с налагане на наказание. Считал, че рапортите били документи с невярно съдържание, като искал да бъдат наложени наказания на съставителя им. При нежелание от негова страна щял да уведоми погорестоящите ръководители, включително щял да потърси правата си по съдебен ред.

Във връзка с дадените обяснения от ищеца от страна на прекия му ръководител А.И.И., на длъжност началник ГСУ *** са изискани обяснения, като същия е депозирал такива на 20.05.2021 г. В същите се установява, че горския надзирател Й. К. Й. бил в отпуск по болест, считано от 08.02.2021 г. Съгласно установената практика, след приключване на отпуск по болест, съответния служител следвало да се яви в първия си работен ден на работа в административната сграда на ТП „ДГС-***“ на ежедневните рапорти сутрин от 08.00 ч. или при невъзможност следвало да се обади по телефона, за да информирал прекия си ръководител, че вече бил на работа, за да можело да му бъдат поставени конкретни задачи във връзка с поверения му охранителен участък. След последния представен болничен лист Й. К. Й. следвало да се яви на работа на 10.05.2021 г. На 12.05.2021 г. около 15.00 ч., зам директора го попитала дали същия е на работа, дали се бил свързал с него, като последния подаден от него болничен лист бил до 08.05.2021 г. и до 12.05.2021 г. от него нямало подаден нов болничен лист. На зададения му въпрос И. отговорил, че не бил виждал Й. на

работа, нито бил му се обаждал да го уведоми за това, че болничните му са изтекли. Във връзка с това депозирал рапорт в деловодството, като горския надзирател Й.Й. не бил се явил на работа на дните 10,11 и 12.05.2021 г. След работно време, около 19.00 ч. на 12.05.2021 г. му се обадил същия по телефона, като го попитал дали ще се разделят, като му отговорил, че това не е от неговата компетентност и го попитал дали ще представя нов болничен лист или ще започва работа, като го уведомил за подадения рапорт. Последния повишил тон и затворил телефона. За дните 13.05.2021 г.; 14.05.2021 г. Й. отново не се явил на работа, като подал втори рапорт.

В настоящото производство е приложено ЛТД на работника Й. К. Й., в което е приложено и длъжностната характеристика на длъжността „***“, като в раздел II. Основни длъжностни задължения в т. 14 е предвидено, че всеки петък следва да представя рапорт на прекия си ръководител за състоянието на поверения му участък. От правилника за вътрешния ред на ТП ДГС „***“ гр. Я. в раздел III. Работно време, почивки и отпуски в чл.17 е предвидено, че всички работници са длъжни да изпълняват утвърденият им график на работно време. Когато работникът е възпрепятстван да се яви на работа, той уведомява прекия си ръководител/директора на предприятието за причина за отсъствието си.

По искане на ищеца от страна на работодателя е представен КП, серия 3 № ***/12.05.2021 г., от който се установява, че в 10.34 ч. в гр. С., подписаният Й. К. Й. на длъжност „***“ в ДГС „***“ гр. Я., в присъствието на К.Х.Х., на длъжност „***“ в ДГС-***, проверили незаконна сеч в м. „***“ на ДГС „***“ в отд. ***, като при проверката установили извършена била незаконна сеч на сурови дърва от черен дъб с моторен трион в отд.***, като били отсечени 6 бр. дървета с диаметър на пъновете : 1 бр. 21 см., 1 бр. 34 см., 1 бр. 32 см., 1 бр.36 см., 1 бр. 32 см., 1 бр. 27 см. със средна височина на дърветата 17 м.

По делото по искани на страните са събрани гласни доказателства, чрез разпит на свидетели. Свидетеля К.Х.Х.(без родство със страните) посочва, че работи като „***“ в ДГС-***, като техният район бил съседен на този, който се охранявал от Й.Й.. На 12.05. сутринта около 09.00 ч. се видели, като последния го помолил да бъде свидетел на съставянето на КП. Констатирани, че имало незаконна сеч на 6 бр. дървета, които били отрязани с моторен трион. Ударили траен знак КГМ, траен печат с червена боя отгоре и съставили КП, на който се подписал. В този район нямало сечище. След около месец и повече се обадил на Й. и го попитал дали те режат в района, като същия му отговорил, че вече не е на работа.

На въпрос на съда свидетеля отговори, че дърветата били отрязани в основата, като не било негова работа и не знаел дали са установени нарушителите.

На въпрос на пълномощника на ответника свидетеля отговори, че от 17-18 г. работи в ДГС- ***, като обяснява процедурата на констатиране на незаконна сеч, която

завършвала с КП. След това протоколът се носил в деловодството на горското, като се правил рапорт.

Свидетеля Й. К. Й.(без родство със страните) посочва, че работи във фирма „Мурра 2002“ ООД. Познавал горския в техния район Й.Й., като можело да се каже, че се виждали всеки ден, докато работил. Видели се след 09-10.05.2021 г., като бил на работа както обикновено. Когато се видели го питал за крадци на дърва, като бил с униформа.

На въпрос на пълномощника на ответника свидетеля отговори, че не твърдял на 100%, че всеки път бил с работни дрехи, но в неговата памет така бил останал. Попитал го изрично, защото знаел че е в болнични, дали е започнал работа и той му отговорил положително, като в конкретния случай бил сам.

Свидетеля А.И.И.(без родство със страните) посочва, че работи като Началник на стопански участък в ответното дружество, като отговарял за район „***“, който включвал и участъка и на Й. и бил негов пряк ръководител. Отношенията им били колегиални, като бил запознат с писмото на извършената проверка в землището на с. Л.. Било констатирано извозване на дървесина от ГФ и при проверката било констатирано, че горския служител Й.Й. управлявал единият камион, като този район не бил охранителния участък на Й..

На въпрос на съда свидетеля отговори, че това което било описано в протокола всичко било законно. Дървесината била маркирана със съответната ГМ, имало издадени превозни билети, като отклонение имало в това, че билета бил издаден на друго лице, като шофьор.

На въпрос на пълномощника на ответника свидетеля отговори, че не бил изпращал Й. на този ден в с. Л. да извозва дървесина. Не бил искал разрешение и не бил го уведомявал, че напускал горския си участък и той не бил давал такова разрешение. Не бил разрешавал на Й. да отиде и да си купува дърва за лични нужди от там. Й. бил в болнични около 3 месеца, след този случай. За това кога трябвало да се яви на работа го попитала зам. директора на стопанството на 12.05. след обяд, като го попитала дали имал някаква информация дали Й. щял да е на работа и дали е представил документ за болнични или отпуск. Същия и отговорил, че никой не бил му се обаждал, нито знаел, че болничните му са свършили, че нямал никаква информация от него. Обяснява, че всеки един служител, на който му приключвала отпуската или болничния се явявал в сградата на горското стопанство за изпълнение на конкретни задачи. При невъзможност се обаждал по телефона. Единственият разговор с Й. бил на 12.05. след работа когато му звъннал и му казал какво ще правят, ще се разделят ли. След като му казал, че този въпрос не е към него, разговора приключил. В периода 10-14.05.2021 г. Й. не бил ходил в сградата на горското стопанство за поставяне на задачи, като не бил се обаждал в тази връзка. При констатиране на нарушение за незаконна

сеч, горския стражар незабавно уведомявал прекия си началник, след което се извършвало проверка с началника на участъка или с друг колега, след което се изготвяло КП, който в рамките на три работни дни се представял в деловодството с рапорт. От 2006 г. работил в ДГС и не бил виждал КП в който да участвал служител на друго горско стопанство и нямало такава практика. Тази година имало сеч в отдел ***, в землището на С., като преди да започнела се издавало позволително за контролирана сеч. То се издавало в деня, в който се извършвало обход с лицензиран лесовъд, като обходили целия отдел, преди издаването на позволителното. Констатирани незаконна сеч, която била стара и се било случило през м.юни 2020 г., а не както било описано в КП. Й. не бил му се обаждал, че през м. май 2021 г. била констатирана незаконна сеч в този район.

На въпроси на съда свидетеля отговори, че горските служители били с ненормирано работно време, като работния ден започвал от 08.00 ч. до 17.00 ч., като при възникване на горски пожари и др. били на разположение. Когато имало проверки които следвало да се извършат през почивните дни се изготвяли графици.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетеля отговори, че проверката в с. Л. била извършена от служители на дирекцията в С., като там пишело, че той управлявал автомобила. Обясненията му били поискани от директора, като не бил запознат дали бил санкциониран затова. Ходил с Й. в поверения му участък, като имали мобилни служебни карти. В периода когато Й. не бил на работа 10-14.05.2021 г. не бил му се обаждал, защото не знаел дали е на работа или в болнични. Й. му се обадил на 12.05., като не бил му споменал, че знаел, че пише рапорт, като той му споменал, че пише такъв защото му бил поискан. Бил в участъка „***“, конкретно хижа „***“, понеже имали действащо сечище, дори и към момента. Разговора го приключил Й., било установено, че извършване на проверка се изготвял КП, като не знаел за такива случаи, за незаконна сеч от горски служители в с. Л., като не го знаел дали бил на работа или в болнични. В случай било редно той да се обадил, като на други служители се обаждал.

На въпрос на съда свидетеля отговори, че КП се отчитал до три работни дни, като всеки работен ден служителите трябвало да присъстват в сградата на горското стопанство. В случай на невъзможност или възпрепятстване, служителя се обаждал. Последната седмица на месеца се предавали всички документи и отчети, но КП и актовете се предавали до три работни дни. Незаконната сеч само те я констатирани и ако бил ясен извършителя съставяли акт, който се предавал в Регионалната дирекция по горите и те вземали решение.

Свидетелката М. Д. Т.(без родство със страните) посочва, че работи при ответника като „завеждащ административна служба“ , като входирала и изходирала всички документи. От началото на м. февруари до -8.05.2021 г. Й. бил в отпуск по болест, като на 10.05.2021 г. трябвало да се яви на работа. В двудневен срок от

издаване на болничния лист се представял пред работодателя. Й. на 10 и на 11 не се явил, като на 12-ти тя му се обадила по телефона, за да го попита дали ще представя нов болничен лист, като той и отговорил, че не бил решил още и щял да и се обади. Повече не и се обадил. Горските служители идвали сутринта в сградата на стопанството, поставяли са им задачи от началниците им, ако не отивали такива им се поставяли по телефона. Обикновено ходили в сградата за да кажат, че болничният им бил приключил, като в периода 10-14.05.2021 г. не била виждала Й. в сградата на стопанството. Рапортите с КП за незаконна сеч се входирали при нея, в тридневен срок от съставянето им, като Й. не бил представял при нея КП за незаконна сеч и рапорт в тази насока.

На въпрос на съда свидетелката отговори, че информирала ръководството, директора, че не бил и представил болничен лист, като не е бил в отпуск в този период.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетелката отговори, че служителите всяка сутрин ходили с личните си автомобили. Няма спомен Й. да ходил сутрин и да му се поставят задачи, като си спомня, че Й. предал кочана с КП при уволнението му. Спомня си че на 12.05. са му били искани обяснения.

Свидетелката уточнява, че КП с рапортите можело да бъдат предадени и на 4-тия ден, ако е било почивен ден, но по принцип се спазвал срока от три дни. Представял се рапорт с оригинала на КП, който бил откъснат от кочана.

Свидетелката В. Т. Т. (без родство със страните) посочва, че била запозната съ случая за налагането на ***то наказание. Лицето било в болничен около 3 месеца, като същия изтекъл в събота и същия ако не си удължал болничния в понеделник трябвало да бъде на работа. След изтичането на болничния те не знаели дали той щял да бъде на работа, като попитала секретарката и тя и казала, че все още няма представен болничен лист. А.И. се върнал от гората и отишъл при нея след обяд, като го попитала дали се е чувал с лицето Й.. Същия и отговорил, че не знаел, че болничният му изтичал и че трябвало да го удължава или да се връща на работа. По късно след обяд М.Т. и казала, че се била обадила на Й. и го попитала дали ще представи нов болничен, но той и бил казал, че не бил решил още какво ще прави, дали ще си продължава болничния или ще се връща на работа. Той не представил друг болничен и бил уволнен ***, затова, че не бил се явил на работа цяла седмица.

На въпрос на пълномощника на ищеца свидетелката отговори, че по принцип всяка сутрин горските служители получавали задачите за работа за деня или в самата горска служба или по телефона. Преди тя да попитала А.И. за случая, той и казал, че въобще не знаел, че той бил на работа и доколкото знаела вечерта са имали разговор, който бил кратък. Това което знаела, че той бил попитал Й. дали ще се връща на работа. Или те идвали на работа в горското или се обаждали по телефона за да си получат задачите, като това била изградена практика в горското. Смята, че Й. не бил си

свършил работата, защото И. нямало как да знаел дали му бил свършил болничния. В началото на годината бил съставен КП на Й., като служители го били хванали в землище, което не фигурирало в неговия участък, да кара превозно средство, с което транспортирал дърва. Чакали да пристигне КП от колегите им, защото без него не могли да предприемат мерки, но в момента в който пристигнал протокола, Й. представил болничен лист. Били му поискани обяснения и когато горския надзирател напуснал района си, който му бил определен, той трябвало да уведоми прекия си ръководител. Нямало практика КП да се съставят съвместно със служители на две горски стопанства. В рамките на няколко работни дни 3-4 работни дни, служителя , който съставил КП, го представял в деловодството на горското стопанство с рапорт. Когато горския служител констатирал незаконна сеч, същия уведомявал прекия си ръководител и той преценявал дали ще отиде лично на място или ще изпрати друг служител. Задължително трябвало да има друг *** или началник, който да подпишел КП. Прекия началник би трябвало да следи как се съставяли тия протоколи, като практиката била, че винаги когато имало констатирана незаконна сеч, горският служител трябвало да уведоми прекия си ръководител.

При тази фактическа обстановка , съдът прави следните правни изводи :

Предявени са обективно съединени иски по чл.344, ал.1 т.1 и т.2 от Кодекс на труда (КТ).

В производството по иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за отмяна на незаконно уволнение, работодателят носи тежестта за установяване наличието на всички предпоставки за извършеното едностранно извънсъдебно прекратяване на трудовото правоотношение. Когато се оспорва законността на извършено ***, в тежест на работодателя е да установи, че заповедта за уволнение е издадена в съответствие с чл. 195, ал. 1 КТ ; след спазване на изискванията на чл. 193, ал. 1 КТ ; че наказанието е наложено в срока по чл. 194 КТ, както и че работникът е извършил ***те простъпки, за които му е наложено ***то наказание. Освен изложеното в настоящото производство съдът е обвързан и следва да разглежда единствено твърденията в исковата молба основания за незаконност на уволнението. В настоящия случай ищеца твърди, че не е допуснал описаните в заповедта за уволнение нарушения на трудовата дисциплина, т.к. счита, че след като му е свършила отпуската по болест се бил явил на работа, като в заповедта не било уточнено как работодателя бил стигнал до този извод.

Още в началото на настоящите мотиви, съдът намира за необходимо да посочи, че уволнението е извършено на основание чл. 190, ал.1, т.2 КТ- неявяване на работа два или повече последователни дни и на основание чл.190, ал.1, т.3 КТ- системни нарушения на трудовата дисциплина.

На следващо място, съдът намира, че е спазена процедурата по издаване и

връчване на процесната заповед за уволнение. В конкретния случай се установява, че работодателят е спазил ***то производство. От *** наказания служител са депозиран писмени обяснения.Обясненията са взети преди налагането на наказанието, като в тази насока липсват възражения от ищеца за нарушение на чл.193, ал.1 КТ.

Според съда са спазени императивните изисквания на нормата на чл. 195, ал. 1 КТ, която предвижда определени изисквания към съдържанието на заповедта, с която се налага ***то наказание.Същата е ясна, мотивирана, наказанието е наложено в предвидения двумесечен срок от откриване на нарушението.

При спазена дисциплинарна процедура, спорът следва да бъде разгледан по същество, като се прецени възникнало ли е основание за реализиране на дисциплинарната отговорност на служителя чрез налагане на най – тежкото предвидено наказание - уволнение, а именно извършени ли са посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина – неявяване на работа в два последователни дни и налице ли са системни нарушения на трудовата дисциплина.

В случая, преди налагането на наказанието ***, работодателя е поискал от ищеца и получил обяснения за извършените нарушения. Това е станало в рамките на ***то производство, което е започнало веднага след констатиране на първото нарушение. Целта на дадените обяснения от ищеца са били да се съберат доказателства, необходими за преценка от работодателя на вината на работника. Безспорно е установено, че на 05.02.2021 г. ищеца самоволно е напуснал района на поверения му охранителен участък „***“, отдели *** и ***, като решил и отишъл да закупи дърва за лично ползване от подотдел 181“Г“ в землището на с. Л., общ. С., обл. Я., което обстоятелство не е оспорено и от самия ищец. Това обстоятелство е установено и от мобилните контролни екипи към ЮИДП гр. С., които са извършили проверка в посоченото землище на с.Л., общ. С.. Също така безспорно е установено, като не е отречено и от ищеца, че посочения подотдел, не попада в поверения му охранителен участък „***“ и не включва землищата които обслужва. Също така безспорно е установено, че същия не е имал разрешение нито от прекия си ръководител, нито от директора затова. Не намират правна опора доводите на ищеца, че това било обичайна практика в ТП „ДГС ****“ гр. Я. и нямало основание да се иска от прекия ръководител или от директора разрешение за напускане на района. Липсата на такова разрешение означава, че ищеца преждевременно е напуснал обслужвания от него район в който следвало да изпълнява трудовите си задължения и представлява нарушение на трудовата дисциплина по чл.187, ал.1 КТ.

Останалите нарушения касаят неявяването на работа от страна на ищеца за пет последователни работни дни за периода 10.05.2021 г.- 14.05.2021 г. И в този случай, преди налагането на ***то уволнение, работодателя поискал и получил от ищеца обяснения за извършеното нарушение. Това е станало в рамките на ***то

производство, което е започнало веднага след констатиране на нарушението, а именно от рапортите на прекия ръководител на ищеца, че след изтичането на болничният му лист, същият не се явил на работа. Целта на дадените обяснения от ищеца са били да се съберат доказателства, необходими за преценка на работодателя на вината на работника. С оглед на това, настоящия съдебен състав приема, че е изпълнена процедурата по чл.193, ал.1 КТ. В тази насока с оглед събрани всички писмени и гласни доказателства, ценени в тяхната съвкупност, безспорно се установява, че ищеца не се явил на работа за целия посочен период и за същия не е била в отпуск, като липсва разрешение от работодателя за ползването на такъв по реда на чл.173, ал.1 КТ. В тази насока, не намират правна опора доводите, че ищеца в посочения период от време е бил на работа в поверения му участък и че не бил извършил нарушение на трудовата дисциплина. Прави впечатление, че още при депозирането на обясненията си пред работодателя същия е посочил, че се явил на работа на 10.05.2021 г. в поверения му участък „***“, което можело да бъде проверено и от лица, които срещнал при изпълнение на задълженията си. В тази насока са и свидетелските показания на разпитания свидетел Й.Й., които съдът не кредитира, като същите са общи и не кореспондират със събраните по делото доказателства. Самият факт, че ищеца минал покрай тях и питал за крадци на дърва, не може да се приеме, че същия е бил на работа в поверения му участък. Също така съдът следва да анализира и свидетелските показания на другия свидетел на ищеца К.Х., който също е *** в ДГС-***. Според този свидетел на 12.05.2021 г. около 09.00 ч. му се обадил ищеца, като последния съставил констативен протокол за незаконна сеч в поверения му участък, който бил подписан и от свидетеля Х.. В тази връзка съдът следва да отбележи, че поведението на ищеца не кореспондира с вменените му задължения за длъжността която заема. Дори и да се приеме, че е била констатирана такава незаконна сеч, последващото поведение и действия на ищеца, да не информира затова прекия си ръководител или директора, да не изготви рапорт и да представи КП в разумния срок в деловодството на ТП „ДГС ***“ гр. Я., говорят за неизпълнение на основните му трудови задължения. В тази връзка дори да се приеме, че на посочената дата е налице фактическо пребиваване в поверения му район за кратък период от време, това не само не установява изпълнение на задължението му за явяване на работа с цел престиране на труд, но доказва именно обратното. Описаните в заповедта фактическо неявяване на работното му място, без да се свърже по някакъв начин с прекия си ръководител или директора в рамките на пет работни дни се окачествява от настоящия съдебен състав както тежко нарушение на трудовата дисциплина. Това нарушение на трудовата дисциплина, само по себе си е достатъчно тежко, с оглед на това, че се отнася до най-съществения елемент на трудовото правоотношение- престиране на работна сила в рамките на установените работни дни. С оглед на това, настоящия съдебен състав счита, че от събраните гласни и писмени доказателства, безспорно се установява, че ищеца е осъществил от

обективна и субективна страна сочените *** нарушения, които с оглед на своята тежест и значимост на неизпълнено трудово задължение е достатъчно, за да се обоснове наложеното наказание „уволнение“ от субекта на дисциплинарната власт. Също така следва да се има предвид, че ***то наказание „уволнение“ е наложено и на основание чл.190, ал.1, т.3 КТ- за системни нарушения на трудовата дисциплина. Съгласно трайно установената практика на ВКС, обективирана в решение № 44/22.02.2018 г. по гр. дело № 2306/2017 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 55/01.03.2011 г. по гр. дело № 1972/2009 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 117/05.04.2012 г. по гр. дело № 1306/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 441/13.12.2011 г. по гр. дело № 1681/2011 г. на IV-то гр. отд. на ВКС и други, системни нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл.190, ал.1, т.3 КТ, са три или повече *** нарушения, поне за едно от които да не е наложено преди това *** наказание (да не е санкционирано с преходна заповед на работодателя), като по отношение на вече санкционираният нарушение-наказанието следва да не са заличени. В случаите когато с иска по чл.344, ал.1, т.1 КТ е атакувана заповед, с която ***то наказание „уволнение“ е наложено за системни нарушения на трудовата дисциплина, за никое от които преди това не е било налагано друго *** нарушение на ищеца, какъвто е настоящия случай, посочените по-горе общи правила за установяването(доказването) по делото на всяко едно от тези нарушения, са приложими изцяло. За да приеме съдът, че ищецът е извършил системни нарушения на трудовата дисциплина по смисъла на чл.190, ал.1, т.3 КТ, ответникът –работодател, за когото е тежестта за доказване в производството по чл.344, ал.1, т.1 КТ, следва да установи(да докаже) по начина разяснен по-горе, извършването от страна на ищеца на поне три от нарушенията, описани в заповедта за ***; в противен случай-ако доказаните по делото нарушения са две или по-малко, не е налице системност по смисъла на чл.190, ал.1, т.3 КТ. Съгласно константната практика на ВКС, разясненото по-горе относно установяването (доказването) на системни нарушения на трудовата дисциплина и на искането и даване на обяснения по смисъла на чл.193 КТ за тези нарушения, намира положение, само ако в исковата молба ищецът е изложил твърдения и доводи, с които оспорва, че е извършил всичките или част от ***те нарушения, описани в заповедта за ***, или че за тях не са му искани или работодателя не е приел дадените от него обяснения по чл.193 КТ. Ако ищецът не е навел твърдения за такива обстоятелства и/или доводи в тази насока, съдът не може да обсъжда, като основание за незаконосъобразност и отмяна на ***то уволнение, обстоятелства относно извършването на съответното *** нарушение и относно искането и даването на обяснения, които не са посочени в исковата молба като опорочаващи уволнението (решение № 258/01.07.2015 г. по гр. дело № 909/2015 г. на IV-то гр. отд. на ВКС; решение № 121/30.05.2017 г. по гр. дело № 3718/2016 г. на IV-то гр. отд. на ВКС). В настоящия случай ищецът с исковата молба оспорва само невявяването си на работа в

продължение на пет работни дни, като не било установено как работодателят бил стигнал до този извод, като не се оспорва извършеното на 05.02.2021 г. нарушение на трудовата дисциплина. С оглед на това настоящия съдебен състав счита, че са установени по безспорен начин са установени нарушенията на трудовата дисциплина и в случая са налице системни нарушения по смисъла на чл.190, ал.1 ,т.3 КТ, като е налице основание за налагане на най тежкото *** наказание „уволнение“ на ищеца, поради което заповедта е законосъобразна. В тази връзка работодателят е наложил наказанието в съответствие с критериите на чл.189, ал.1 КТ, като съобразил тежестта на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени те и поведението на ищеца. Ето защо настоящия съдебен състав приема, че работодателят доказва, че е упражнил законно правото си на уволнение при извършените от ищеца тежки *** нарушения.

В обобщение и т.к. по делото не се доказва наличието на нито една от твърдените в исковата молба предпоставки за незаконността на уволнението , то главният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ следва да бъде отхвърлен.

Неоснователността на този иск води до неоснователност и на акцесорния такъв – за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност по чл. 344,ал.1,т.2 КТ.

С оглед изхода на спора ответникът има право на разноски. Такива обаче следва да бъдат присъдени в размер на 30 лв. които са доказани и са във връзка изплащане на възнаграждения за явилите се свидетели. Не следва да бъдат присъждани разноски за адвокатско възнаграждение. Това е така защото с отговора на исковата молба е представено пълномощно от адв. Ч.- ЯАК, която е упълномощена да представлява ответното дружество, но липсват доказателства за платено адвокатско възнаграждение. Такива доказателства са представени едва в представения от съда срок за писмена защита. В тази връзка в Т.Р. № 6/16.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г., ОГГТК, в т.1 е прието, че в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин-например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова плащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането. Освен това в т.11 е прието, че относно претенцията за разноски, събиране на доказателства в исковия процес приключва с постановяване на определението, с което съдът обявява края на съдебното дирене и дава ход по съществото на спора. Във фазата на устните състезания заявяването на нови искания, твърдения и събирането на доказателства вече е приключило. След тази фаза на процеса съдът постановява своя съдебен акт, а страните вече не могат валидно да осъществяват процесуални действия, дължими и свързани с фази на производството, които са приключили. Следователно те не могат да въвеждат нови искания, нито да ангажират нови доказателства, дори и те да са във връзка с поддържаното им становище по време на процеса. Тази забрана обезпечава

приложението на основните принципи на иския процес- равенство на страните, равно право на защита и състезателност, установени с чл.8 и 9 ГПК. Следователно е недопустимо, съдът да приема представените едва с писмените бележки доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение, извън посочения в ТР срок. Поради това следва да обсъжда като допустими доказателствата само представени преди приключването на съдебното дирене, като искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение на пълномощника на ответника следва да се остави без уважение.

Ищеца е освободен от внасяне на разноски по делото.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените Й. К. Й. , ЕГН ***** против ТП Държавно горско стопанство „****“ – Я., ЕИК ***- териториално поделение на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП гр. С. , икове по чл.344 ал.1 т.1 КТ за признаване за незаконно и за отмяна на уволнението, извършено със заповед № *** год. г. и по чл.344 ал.1 т.2 КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „****“.

ОСЪЖДА Й. К. Й. , ЕГН ***** да заплати на ТП Държавно горско стопанство „****“ – Я., ЕИК ***- териториално поделение на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП гр. С. сумата от 30, 00 лв. – разноски за настоящата инстанция.

НЕ УВАЖАВА искането на ТП Държавно горско стопанство „****“ – Я., ЕИК ***- териториално поделение на „Югоизточно държавно предприятие“ ДП гр. С., чрез пълномощника им адв. Б. Ч.- ЯАК за присъждане на сумата от 650,00 лв. разноски за настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Ямбол в двуседмичен срок от посочената дата на обявяването му – 04.02.2022 г.,

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____